

ما نور تاکتیکی هواداران شهردار

حمید لطف الهیان شهردار اردبیل با پایان مهلت استعفا برای حضور در رقابت های انتخاباتی، خدمت در سنگر شهرداری را انتخاب کرد و با ابقاء در شهرداری بخش جدیدی از موضعگیری ها، اظهار نظر ها طرفداری ها، انتقادهای و توجیه ها را در فضای مجازی باز کرد. از ماه ها قبل حضور احتمالی لطف الهیان در رقابت های انتخاباتی مجلس مشخص بود. حرکت و مانور تیم رسانه ای شهردار در فضای مجازی و مقابله با منتقدان بهترین دلیل بر اثبات این ادعا بود.

رایزنی ها، مسئولیت ها، سفارش ها و اقدامات انجام یافته در سال 97 تقریباً تأیید کننده حضور قوی و مصمم لطف الهیان در انتخابات مجلس بود. ولی وقتی زمزمه هایی مبنی بر صدور احکام قضایی و رأی بدوی دادگاه در جامعه پیچید و در سطح شهر دهان به دهان گشت پایه های عزم لطف الهیان و دوستانش برای حضور وی در انتخابات لرزان شد. تلاش های انجام یافته برای بازگشت به وضعیت سابق کارساز نگردید و در نهایت لطف الهیان در دوراهی موجود، مسیر ماندن در پست شهرداری را انتخاب کرد.

وقتی با پایان مهلت مقرر از استعفای لطف الهیان خبری منتشر نشد بار دیگر تیم رسانه ای شهردار در فضای مجازی برای توجیه ادامه حضور در شهرداری و موجه جلوه دادن آن به تکاپو افتادند. در برخی از موارد عدم تجربه و نشان دادن علاقه مندی و سرسپردگی به لطف الهیان زمینه انتشار مواردی را فراهم ساخت که برخلاف نظر منتشرکنندگان تأثیر منفی بر اقدام وی برجای گذاشت.

زمانی که گفته شد لطف الهیان منافع مردم را به منافع شخصی ترجیح داد، انتشار گسترده این خبر نشان از بی تجربگی، عجله و دستپاچگی هواداران و تیم رسانه ای شهرداری بود که در معرض دید کاربران فضای مجازی و اعضای کانال ها و گروه های مختلف قرار گرفت.

اشتباه مسلم شهردار

یکی از بزرگترین خطاهای شهردار و دوستان و مشاوران وی در انتخاب تیم رسانه ای و گزینش نفرات برای حضور در این حلقه بود. وقتی عنان کار در عرصه اطلاع رسانی به بی تجربه ها و یا جمعی فرصت طلب در جستجوی نان و نام قرا داده می شود و افرادی بدون پیشینه کار خبری و تحصیلات مرتبط با آن سردمدار دفاع از شهردار و عملکرد وی می شوند نتیجه معکوس اقدامات چنین تیمی دور از انتظار نمی تواند باشد.

از زمانی که فضای مجازی به عرصه ای برای جولان طرفداران لطف

الهیان و تریبونی برای دفاع از عملکرد وی تبدیل شد رسیدن به چنین روز و چنین موضعگیری ها قابل پیش بینی بود.

کار رسانه و روزنامه نگاری و نوشتن در عرصه رسانه یک کار تخصصی است که باید با تحصیل و تحمل رنج و سختی ها به نقطه مطلوب برسد. با دو سطر راست و دروغ نوشتن و حاشیه ایجاد کردن و قلم را در راستای تعریف و تمجید بی حساب و کتاب چرخاندن و بر منتقدان تاختن و خود را محق دانستن و حقی را برای دیگران قائل نشدن که نمی توان جامه فاخر خبر و خبررسانی را به تن کرد. شهردار و بخصوص مسئولین رسانه ای وی به این اشتباه محرز دست زدند و با میدان دادن به برخی ها در آلوده کردن فضا و ایجاد فاصله بین دست اندرکاران رسانه تلاش کردند.

شهردار و اقدامات وی نیاز به تعریف گروهی از چهره های نه چندان معروف ندارد. مردم بهترین قضاوت را می توانند در مورد مسئولین داشته باشند. اگر دههاکانال به اصطلاح خبری و گروه هایی با تعداد قابل توجه اعضای واقعی و جعلی از مسئولی تعریف نمایند ولی مردم در دنیای واقعی خلاف آن را دیده و حس کنند همه آن اقدامات و هزینه ها آب در هاون کوبیدن خواهد بود.

اگر همه نویسندگان و دست اندرکاران فضای مجازی بسیج شوند و بگویند شهردار ماندن در پست فعلی را به کاندیداتوری مجلس شورای اسلامی ترجیح داده مردم با خنده ای که بر گوشه لبانشان می نشیند جوابی معنی دار به راویان چنین مطالبی می دهند.

چه موافقان شهردار و چه منتقدان مجموعه شهرداری، مردم را ناآگاه به امور جاری شهر و استان تلقی نکنند و سعی نمایند با به کار بردن تاکتیک های مختلف، اذهان مردم و جامعه را تحت تأثیر قرار بدهند چرا که مردم به طرق مختلف نشان داده اند که در موارد بسیاری با هوشمندی، پیامدهای تاکتیک ها را خنثی و زحمات بانیان آن ها را بر باد داده اند.